

La tribuna

Mitterrand: el copríncep de la Constitució

Les idees, els valors, els compromisos de François Mitterrand són un solc de pensament i d'acció

JAUME

Bartumeu

El dia 4 de juny, dimarts de la setmana passada, vaig participar, a París, a la reunió de l'Assemblea General Ordinària de l'Associació des Amis de l'Institut François Mitterrand.

Feia dos anys que no ens reuníem i per això l'ordre del dia comportava l'aprovació dels comptes dels exercicis 2011-2012.

Però el punt important de la reunió fou la proposta que ens va fer el president sortint, **Pierre Bergé**, per a la creació d'una nova Associació des Amis de François Mitterrand.

Com va exposar **Pierre Bergé** no serà una associació per a conservar la memòria de **François Mitterrand**; això ja ho fa i força bé l'Institut François Mitterrand que presideix **Hubert Vedrine**. El que fou col·laborador de **Mitterrand** a la presidència de la República i després, del 1997 al 2002, ministre d'Afers Estrangers del Govern de **Lionel Jospin** ha estat i és, junt amb **Pierre**

Bergé, l'ànima i el motor de l'Institut François Mitterrand (IFM).

A iniciativa d'ambdós el que es va decidir la setmana passada a París fou constituir una nova estructura de reflexió política.

En la carta de convocatòria que ens va adreçar el 14 de maig del 2013, **Pierre Bergé** ho definia així: «Es tractarà de fer que s'hi trobin intel·lectuals, experts, dones i homes polítics, pels quals les idees, els valors, els compromisos de **François Mitterrand** són un solc de pensament i d'acció».

En aquesta perspectiva vaig poder parlar uns moments amb **Hubert Vedrine** per a recordar-li el paper fonamental que va tenir el copríncep **Mitterrand** en el procés constituent andorrà, del qual estem celebrant el vintè aniversari.

Vam quedar emplaçats per a parlar-ne més amplament i veure com podríem organitzar un col·loqui sobre aquesta qüestió.

EL PROCÉS constituent, volgut per amples sectors del poble andorrà mai no hauria pogut enlletir-se si a París s'haguessin mantingut les reticències històriques del poderós Quai d'Orsay, el Ministeri francès d'Afers Estrangers. **Mitter-**

rand va imposar una visió oberta al Quai d'Orsay obrint així el camí cap a la Constitució.

HEM de recordar que durant els mandats dels anteriors coprínceps francesos, **de Gaulle**, **Pompidou** i **Giscard**, les reticències del Quai d'Orsay havien deixat l'Estat andorrà en una zona grisa, al bell mig de la indefinició i ambigüitat. Una situació que va impedir durant anys al nostre país accedir a la plena homologació demo-

Fou el copríncep francès que va contribuir de manera decisiva a la transformació institucional

cràtica a Europa. Només després de la Constitució vam aconseguir, el 10 de novembre del 1994, ser admesos al Consell d'Europa, assolint així aquella homologació.

L'abril de l'any 1995 el copríncep **Mitterrand** va voler acomiadar-se de les institucions andorranes en un emotiu acte al Palau de l'Ely-

sée on ens va exposar un veritable testament polític adreçat als andorrans.

En un inoblidable parlament va interpell·lar els representants del poble –les élus com deia ell sovint– per a recordar-nos que el futur pertanyia al poble andorrà, que el nostre país ja era un Estat de dret sobirà que es podia desenvolupar en l'àmbit de les relacions internacionals, en el qual Andorra ja tenia el seu lloc.

CONFESSO avui que quan el setembre de l'any 2010 vaig tenir l'honor d'adreçar-me, com a cap de Govern d'Andorra, a l'Assemblea General de les Nacions Unides vaig recordar les paraules de **François Mitterrand** de l'abril del 1995.

En aquest vintè aniversari de la Constitució hauríem de trobar el moment per a recordar que **Mitterrand** fou el copríncep francès que va contribuir de manera decisiva a la transformació institucional acceptant d'esdevenir, junt amb el copríncep bisbe **Joan Martí**, el primer cap d'Estat de l'Andorra constitucional. ≡

Conseller general i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra